

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล
ของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม
Factors Influencing Personal financial planning behavior
of undergraduate Students Siam University

ธนพร จันทร์สว่าง¹ ดร. พิเชษฐ มุสิกะโปดก²

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสยาม

Email:thanaporn.0078@gmail.com

บทคัดย่อ

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 405 คน วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทำการทดสอบสมมติฐานโดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับแรกคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.95$) และด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.91$) อยู่ในระดับมากเช่นกัน ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในด้านการหารายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

คำสำคัญ : พฤติกรรม การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล นักศึกษา

Abstract

The study of factors affecting personal financial planning behavior of undergraduate students Siam University. The objective is to study the factors that influence personal financial planning of undergraduate students Siam University Is a quantitative research Collect data from sample groups by undergraduate students Siam University, 405 people, Data were analyzed by finding frequency, percentage, mean, standard deviation And hypothesis testing by multiple regression analysis: MRA

The study indicated that Factors influencing personal financial planning of undergraduate students Siam University In the overall picture, the average value ($\bar{X} = 3.99$) when considered on each side was found that the aspect that has the average value is first. Knowledge and understanding of personal financial planning ($\bar{X} = 4.07$), followed by the order, namely, objectives, management, personal

financial planning ($\bar{X} = 3.95$) and personal financial planning ($\bar{X} = 3.91$) in the high level as well. The results of the base resolution test found that factors influencing financial planning behavior Affecting personal financial planning behavior of undergraduate students Siam University In terms of income, investment, and spending with statistical significance at 0.05

Keywords: personal financial planning behavior, student

บทนำ

ปัจจุบันรูปแบบของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลและการลงทุนได้มีการพัฒนาอย่างมาก โดยมีการให้ความสนใจในการลงทุนนอกเหนือจากการนำเงินไปฝากธนาคาร เพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกเบี้ย แต่อัตราดอกเบี้ยค่อนข้างลดลง และอัตราเงินเพื่อเพิ่มมากขึ้น การวางแผนการเงินส่วนบุคคลในปัจจุบันนี้มีหลากหลายรูปแบบ ได้แก่ 1) การวางแผนการซื้อหรือครอบครองสินทรัพย์ 2) การวางแผนในด้านของหนี้สิน 3) การวางแผนการออมและการลงทุน 4) การวางแผนผลประโยชน์ของพนักงาน 5) การวางแผนทางภาษี 6) การวางแผนการเกษียณ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ เช่น ช่วงอายุ รายได้ เป็นต้น (อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. 2552, หน้า 1) ในปัจจุบันการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งที่จำเป็นที่นักศึกษา จะต้องตระหนักและให้ความสำคัญโดยเฉพาะในเรื่องทักษะในการวางแผนทางการเงินที่เป็นองค์ประกอบสำคัญในการส่งเสริมให้คนรุ่นใหม่ โดยเฉพาะนักศึกษาในมหาวิทยาลัย เพื่อให้สามารถบรรลุถึงคุณภาพชีวิตที่ดีเมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่เข้าสู่วัยทำงาน จนกระทั่งถึงวัยเกษียณอายุ ความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมการใช้จ่ายในมหาวิทยาลัย จะมีผลต่อวิธีการคิดที่ดีของนักศึกษาที่จะวางแผนทางการเงินตลอดชีวิต ดังนั้น การดำเนินชีวิตของนักศึกษาที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในการวางแผนทางการเงินของแต่ละบุคคล ก็คงไม่ต่างกับการพายเรือที่ไม่มีเข็มทิศนำทาง ซึ่งเป็นองค์ประกอบหลักสำคัญในกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลเป็นสิ่งสำคัญมาก นักศึกษาจะต้องมีความรู้ในระบบการวางแผนการเงินส่วนบุคคล เพื่อช่วยในการวางแผนให้เป็นระบบ มีแนวทางการคิดในแต่ละขั้นตอนที่กำหนด ซึ่งจะนำไปสู่หนทางแห่งความสำเร็จอย่างที่ตั้งใจไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

มหาวิทยาลัยสยาม เป็นมหาวิทยาลัยเอกชน 1 ใน 5 แห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่ถนนเพชรเกษม แขวงบางหว้า เขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร โดยในปี พ.ศ. 2508 ท่านผู้ก่อตั้ง ดร. ณรงค์ มงคลวนิช ได้มีดำริให้เปิดสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาขึ้น และได้รับการสถาปนาอย่างเป็นทางการ ภายใต้ชื่อ “วิทยาลัยเทคนิคสยาม” ในปี พ.ศ. 2516 ต่อมาในปี พ.ศ. 2529 ได้รับอนุมัติจากทบวงมหาวิทยาลัย ปรับสภาพเป็นมหาวิทยาลัยภายใต้ชื่อ “มหาวิทยาลัยสยาม” โดยปัจจุบันมหาวิทยาลัยสยามเป็นมหาวิทยาลัยเอกชนที่ได้รับการรับรองวิทยฐานะสถาบันให้จัดการเรียนการสอนได้ในทุกระดับ คือระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ภายใต้สังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ) กระทรวงศึกษาธิการ มหาวิทยาลัยสยาม (มหาวิทยาลัยสยาม, 2019) จากประเด็นปัญหาที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงเห็นว่าการวางแผนทางการเงินเป็นสิ่งสำคัญอย่างมากในการดำเนินชีวิต นอกเหนือจากสถาบันครอบครัวที่จะปลูกฝังการวางแผนทางการเงินแก่นักศึกษาให้รู้จักการอดออมและความพอเพียง เพราะในการดำเนินชีวิตของนักศึกษา เมื่อสำเร็จการศึกษาออกไปการทำงาน สามารถจัดการกับรายได้ของตนเองได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม เพื่อหาแนวทางที่จะนำไปสู่การบริหารจัดการเงินในการประกอบธุรกิจในอนาคตต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

สมมติฐานของการวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล

สุดารัตน์ พิมลรัตนกานต์ (2555, หน้า 16-18) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การบริหารทรัพยากรทางการเงินที่บุคคลมีอยู่หรือได้มาให้บรรลุจุดมุ่งหมาย คือ ให้ได้รับความมั่นคงของบุคคลและครอบครัว ซึ่งจะนำมาซึ่งความสุขและและควมมีเสถียรภาพทางการเงินของบุคคล

Altfest (2007) ให้ความหมายของการวางแผนการเงินส่วนบุคคลไว้ว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเป็นกระบวนการในการจัดการกับเงินของ บุคคลเพื่อให้บุคคลบรรลุเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ

กล่าวโดยสรุป การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Personal Financial Planning) หมายถึง กระบวนการกำหนดแนวทางการใช้เงินอย่างมีทิศทางให้บรรลุเป้าหมายทางการเงินเหมาะสมกับรายได้ที่ได้รับและเพื่อให้เกิดความมั่งคั่งทางเงินในอนาคต

ทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ (Economics Concepts and Theories) ที่เกี่ยวข้องกับการทำแผนทางการเงินส่วนบุคคล ซึ่งอาจจะเปรียบเทียบได้กับการวางแผนการเดินทาง โดยจะต้องมีการสำรวจเป้าหมายทางการเงินที่ต้องการ และสถานะทางการเงินในปัจจุบันเพื่อที่จะสามารถนำไปกำหนดแนวทางในการปฏิบัติ เพื่อบรรลุเป้าหมายที่ต้องการ เช่นเดียวกับการวางแผนการเดินทางซึ่งจะต้องมีการสำรวจจุดเริ่มต้นและจุดหมายปลายทาง เพื่อที่จะสามารถกำหนดเส้นทางที่เหมาะสม (พัฒน์ ทองพิง. 2555, หน้า 11-12)

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ทรายทอง เลิศเปียง (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า การวางแผนการเงินส่วนบุคคล พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ได้แก่ ด้านการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับด้านการวางแผนหาเงิน/เปลี่ยนงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเก็บเงินออม ด้านจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน และด้านการบริหารภาระหนี้สิน อยู่ในระดับปานกลาง

Kharchenko, Olga (2011) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยกำหนดระดับความรู้ทางการเงินในยูเครน และผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออมปัจจัยที่กำหนดระดับความรู้ทางการเงิน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิสำเนา และความมั่งคั่ง ผลการศึกษาพบว่า อายุและที่ตั้งของที่อยู่อาศัยไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการอธิบายระดับความรู้ทางการเงิน นอกจากนั้น เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงินและการออม พบว่า ไม่มีความสัมพันธ์กันโดยตรง แต่มีความสัมพันธ์ในทางอ้อมผ่านตัวแปรความมั่งคั่ง

พิจิตรา ก้องกิตติงาม (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินเพื่อที่อยู่อาศัยของบัณฑิตจบใหม่จากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มบัณฑิตจบใหม่ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาและปัจจุบันอาศัยอยู่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในบ้านเดี่ยว มีสถานะเป็นผู้อาศัย มีอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ยังไม่มีหนี้สิน และมีรายได้รวมเฉลี่ยอยู่ที่ 25,000 บาทต่อเดือน ส่วนใหญ่มีการออมเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน ขณะที่การออมเพื่อการซื้อที่อยู่อาศัยเป็นวัตถุประสงค์ลำดับที่สาม

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยนี้ เป็นกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม จำนวนนักศึกษาทั้งหมด 15,000 คน (วิกิพีเดีย มหาวิทยาลัยสยาม. 2019 : เว็บไซต์) โดยกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างตามตารางสำเร็จรูปของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, อ้างถึงใน ประสิทธิ์ สุวรรณรักษ์ (2555, หน้า 148) ที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 และความคลาดเคลื่อน $\pm 5\%$ ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 390 คน และผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 405 ตัวอย่าง โดยมีความสมบูรณ์ทั้ง 405 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การเก็บข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีลักษณะเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม (Questionnaire) มีลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย

1. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถามวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage)

1.2 พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) จัดลำดับความคิดเห็นโดยแยกเป็นรายข้อ รายด้าน ในภาพรวม แล้วนำเสนอข้อมูลเป็นตารางประกอบคำอธิบาย และมีเกณฑ์ใช้ในการแปลความหมายข้อมูล การแปลความหมายของค่าเฉลี่ยได้กำหนดขอบเขตของค่าเฉลี่ยดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2554 : 209)

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
4.51-5.00	หมายถึง ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด
3.51-4.50	หมายถึง ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก
2.51-3.50	หมายถึง ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง
1.51-2.50	หมายถึง ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย
1.00-1.50	หมายถึง ระดับพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

1.3 การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis : MRA) เพื่อเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระที่จำนวนมากกว่า 1 ตัวแปร ($x_1, x_2, x_3, \dots, x_n$) กับตัวแปรตาม Y โดยที่ความสัมพันธ์อยู่ในรูปเชิงเส้น และค่าสถิติที่ใช้การทดสอบ ได้แก่ ค่าสัมประสิทธิ์ความถดถอยมาตรฐาน (Beta) และค่าสัมประสิทธิ์ต่อพฤติกรรมวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล (Coefficient of Determination : R Square)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลในส่วนนี้ เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม โดยใช้สถิติได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) รายละเอียดของผลการวิเคราะห์ มีดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม (n=405)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	4.07	0.46	มาก
ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.95	0.57	มาก
ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล	3.91	0.69	มาก
รวมค่าเฉลี่ย	3.99	0.46	มาก

จากตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 3.99$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับแรกคือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 4.07$) รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.95$) และด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ($\bar{X} = 3.91$)

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อ พฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ในด้านการหารายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุต่ำกว่า 20 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการเงินและการธนาคาร มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนส่วนใหญ่ รายได้ 3,001 – 5,000 บาท และแหล่งที่มาของรายได้ส่วนใหญ่มาจากเงินกู้จาก กยศ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยเป็นลำดับแรก คือ ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 อยู่ในระดับมาก อันดับสอง คือ ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.95 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ ข้อ 1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต

กล่าวคือ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก และอันดับสาม คือ ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก เท่ากับ 3.91 เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ ข้อ 1. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก

สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

จากการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis : MRA) พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงิน มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษา ในด้านการหารายได้ ด้านการออม ด้านการลงทุน และด้านการใช้จ่าย อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

อภิปรายผล

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยสยาม พบว่า

ด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องของการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ย 4.07 อยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ ข้อ 1. สามารถนำหลักการเกี่ยวกับแผนการเงินส่วนบุคคลไปปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ย 4.31 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ข้อ 2. กระบวนการ / ขั้นตอน การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล มีค่าเฉลี่ย 4.17 อยู่ในระดับมาก ถัดมา ได้แก่ ข้อ 3. การจัดทำเกี่ยวกับการแผนทางการเงิน มีค่าเฉลี่ย 4.00 อยู่ในระดับมาก ข้อ 5. มีความเข้าใจของการทบทวนและปรับปรุงแผนทางการเงินตามความจำเป็นของสถานการณ์นั้นๆ มีค่าเฉลี่ย 3.98 อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 4. มีความสามารถในการปฏิบัติตามแผนการเงินที่วางไว้ มีค่าเฉลี่ย 3.90 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ Kharchenko, Olga (2011) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องปัจจัยกำหนดระดับความรู้ทางการเงินในยูเครน และผลกระทบที่มีต่อพฤติกรรมการออมปัจจัยที่กำหนดระดับความรู้ทางการเงิน ได้แก่ เพศ ระดับการศึกษา อาชีพ ภูมิภาค และความมั่งคั่ง ผลการศึกษาพบว่า อายุและที่ตั้งของที่อยู่อาศัยไม่ใช่ปัจจัยสำคัญในการอธิบายระดับความรู้ทางการเงิน นอกจากนี้ เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ทางการเงินและการออม พบว่าไม่มีความสัมพันธ์กันโดยตรง แต่มีความสัมพันธ์ในทางอ้อมผ่านตัวแปรความมั่งคั่ง

ด้านวัตถุประสงค์การจัดการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ ข้อ 1. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือสำหรับการเตรียมความพร้อมทางการเงินทั้งในปัจจุบันและอนาคต กล่าวคือ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นทั้งก่อนและหลังเกษียณ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ข้อ 2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการตรวจสอบและคุ้มค่าใช้จ่ายต่างๆ รวมทั้งการป้องกันไม่ให้เกิดภาระหนี้สินที่มากเกินไป มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.97 อยู่ในระดับมาก ถัดมา ได้แก่ ข้อ 4. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการทำให้เกิดความมั่งคั่งในชีวิต เช่น การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น หรือเพื่อสิทธิประโยชน์ทางด้านภาษี และอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 3. เพื่อสามารถป้องกันความเสี่ยง บรรเทาความเสี่ยง บรรเทาความเสียหายที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.84 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ สมจิตร วิริยานนท์ (2558) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่องการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ผลการวิจัยพบว่า ระดับการวางแผนทางการเงินของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.99 โดยพบว่า การ

วางแผนทางการเงิน เป็นรายด้าน 3 ด้าน คือ (1) ด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษาโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 2.85 (2) ด้านค่าใช้จ่ายในการดำรงชีพ อยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.00 และ (3) ด้านกระบวนการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ย 3.11 ทั้งนี้การวางแผนทางการเงินทางด้านค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา พบว่ามีความสัมพันธ์กับปัจจัยด้านชั้นปีที่ศึกษาระดับปริญญาตรี ทุกข้อเว้นแต่ค่าใช้จ่ายในเรื่องค่าบำรุงการศึกษา ค่าหน่วยกิต ค่าขึ้นทะเบียนนักศึกษา จากผลการวิจัยนี้ผู้วิจัยมีความเห็นว่า นักศึกษาต้องให้ความสนใจในแสวงหาความรู้ ความเข้าใจและพฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล โดยมหาวิทยาลัยต้องมีการสนับสนุน ส่งเสริมให้นักศึกษาได้เรียนรู้ทักษะการวางแผนทางการเงินโดยอาจจัดให้มีการศึกษาสอดแทรกในรายวิชาที่เกี่ยวข้องของมหาวิทยาลัย

ด้านรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล ข้อที่มีค่าเฉลี่ยลำดับแรก คือ ข้อ 1. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อเน้นความมั่นคงทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 อยู่ในระดับมาก รองลงมาเรียงตามลำดับ ได้แก่ ข้อ 2. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่ออิสรภาพทางการเงิน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.94 อยู่ในระดับมาก และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ข้อ 3. นักศึกษามีรูปแบบการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคล เพื่อตอบสนองความต้องการและเป้าหมายเฉพาะบุคคลได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.79 อยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของทรายทอง เลิศเปียง (2559) ได้ศึกษางานวิจัยเรื่อง พฤติกรรมกรวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาสาขาการบัญชีคณะบริหารธุรกิจ โรงเรียนลำปางพณิชยการและเทคโนโลยี ผลการวิจัยพบว่า 1) ในภาพรวมพฤติกรรมกรใช้เงินของนักศึกษามีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับพอใช้ โดยพฤติกรรมกรใช้เงินด้านการศึกษามีค่าเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมา คือด้านนันทนาการและกิจกรรมทางสังคม สำหรับด้านความจำเป็นพื้นฐานมีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 2) ผลการศึกษาการวางแผนการเงินส่วนบุคคล พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน ด้านการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการอยู่ใน ระดับมากที่สุด สำหรับด้านการวางแผนหาเงิน/เปลี่ยนงานอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านการเก็บเงินออม ด้านจัดสรรเวลาเพื่อหาความรู้ ความเข้าใจในการลงทุน และด้านการบริหารภาระหนี้สิน อยู่ในระดับปานกลาง 3) ผลของบันทึกบัญชีส่วนบุคคล พบว่า ในระยะเวลา 1 เดือน รายรับส่วนใหญ่มาจาก รับเงินจากผู้ปกครอง อันดับสองจากเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และรายได้จากการทำงานพิเศษเป็นอันดับสุดท้าย รายจ่ายส่วนใหญ่ เป็นค่าอาหารค่าใช้จ่ายเพื่อการศึกษา ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับยานพาหนะ ค่าหอพัก ค่าโทรศัพท์ ค่าของใช้ และค่ารักษาพยาบาล ตามลำดับ และเมื่อพิจารณาของรายรับจำนวน ร้อยละ 100 มีรายจ่ายจำนวนร้อยละ 95.20 คงเหลือเงินออม ร้อยละ 4.80

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

1.1 มหาวิทยาลัยสยามควรสนับสนุนช่องทางกรให้ความรู้เกี่ยวกับการวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษาและบุคลากร รวมถึงหน่วยงานในสังกัดภายในมหาวิทยาลัยเพื่อสนับสนุนการวางแผนทางการเงินให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

1.2 หน่วยงานภาครัฐ / สถาบันทางการเงิน ควรมีมาตรการต่าง ๆ ที่เป็นแรงจูงใจให้ประชาชนเป็นประโยชน์ของการวางแผนทางการเงิน และการออมเงิน ได้แก่

1.2.1 การให้ความรู้ด้านบัญชีรายรับ – รายจ่ายของตนเองและครอบครัว เพื่อให้มีแนวทางในการประหยัดและเก็บออมเงินได้เพิ่มมากขึ้น

1.2.2 ทหารายได้พิเศษช่วงเวลาว่างหลังจากงานประจำ เพื่อการออมเงินที่มากและมีไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉินหรือจำเป็น

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

- 2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารการเงินส่วนบุคคลของมหาวิทยาลัยสยาม
- 2.2 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีผลต่อการออมเพื่อเตรียมความพร้อมการเกษียณอายุของบุคลากรมหาวิทยาลัยสยาม
- 2.3 ควรศึกษาเกี่ยวกับการจัดการการเงินส่วนบุคคลที่มีผลต่อพฤติกรรมการวางแผนทางการเงินในเขตภาษีเจริญ กรุงเทพมหานคร

เอกสารอ้างอิง

- กนกพล สมวรรณ. (2560). พฤติกรรมการออมของพนักงานบริษัทเอกชนในเขตกรุงเทพมหานคร. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*, 10(1), 1-9.
- อรอนงค์ ไชยบุญเรือง. (2552). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลของพนักงานธนาคารกรุงไทย จำกัด (มหาชน) สาขาในอำเภอเมืองเชียงใหม่. เชียงใหม่: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทรายทอง เลิศเปียง. (2559). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจทำบัญชีครัวเรือนบ้านศรีปงชัย ตำบลชมพู อำเภอเมือง จังหวัดลำปาง. ลำปาง: วิทยาลัยอินเตอร์เทคลำปาง.
- พัฒน์ ทองพิง. (2555). การวางแผนการเงินส่วนบุคคลเพื่อวัยเกษียณอายุ :กรณีศึกษาเฉพาะครูโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิไลลักษณ์ เสรีตระกูล. (2557). ปัจจัยในการทำนายพฤติกรรมการออมของนักศึกษาในเขต กรุงเทพมหานคร. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 28(85), 300-315.
- สมจิตร วิชยานนท์. (2558). การวางแผนทางการเงินส่วนบุคคลของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ. *วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา*, 27(94), 39-48.
- สุดารัตน์ พิมลรัตน์กานต์. (2555). *การเงินส่วนบุคคล*. กรุงเทพฯ: ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- มหาวิทยาลัยสยาม. (2019, 7 ตุลาคม 2019). *มหาวิทยาลัยสยาม*. เข้าถึงได้จาก <https://siam.edu/th/>
- Altfest, L. J. (2007). *Personal Financial Planning*. New York: McGraw-Hill/Irwin.
- Kharchenko, Olga. (2011). *Financial literacy in ukraine: determinants and implications for saving behavior. A thesis submitted in partial fulfillment of the requirements for the degree of MA in economics*. Kyiv: School of Economics.